LEONARDUS HUNTPICHLER DE VALLE BRIXINENSI U. A.

2. Hälfte 15. Jh. (u. a. 1467 dat.) Seite 101v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=4542
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

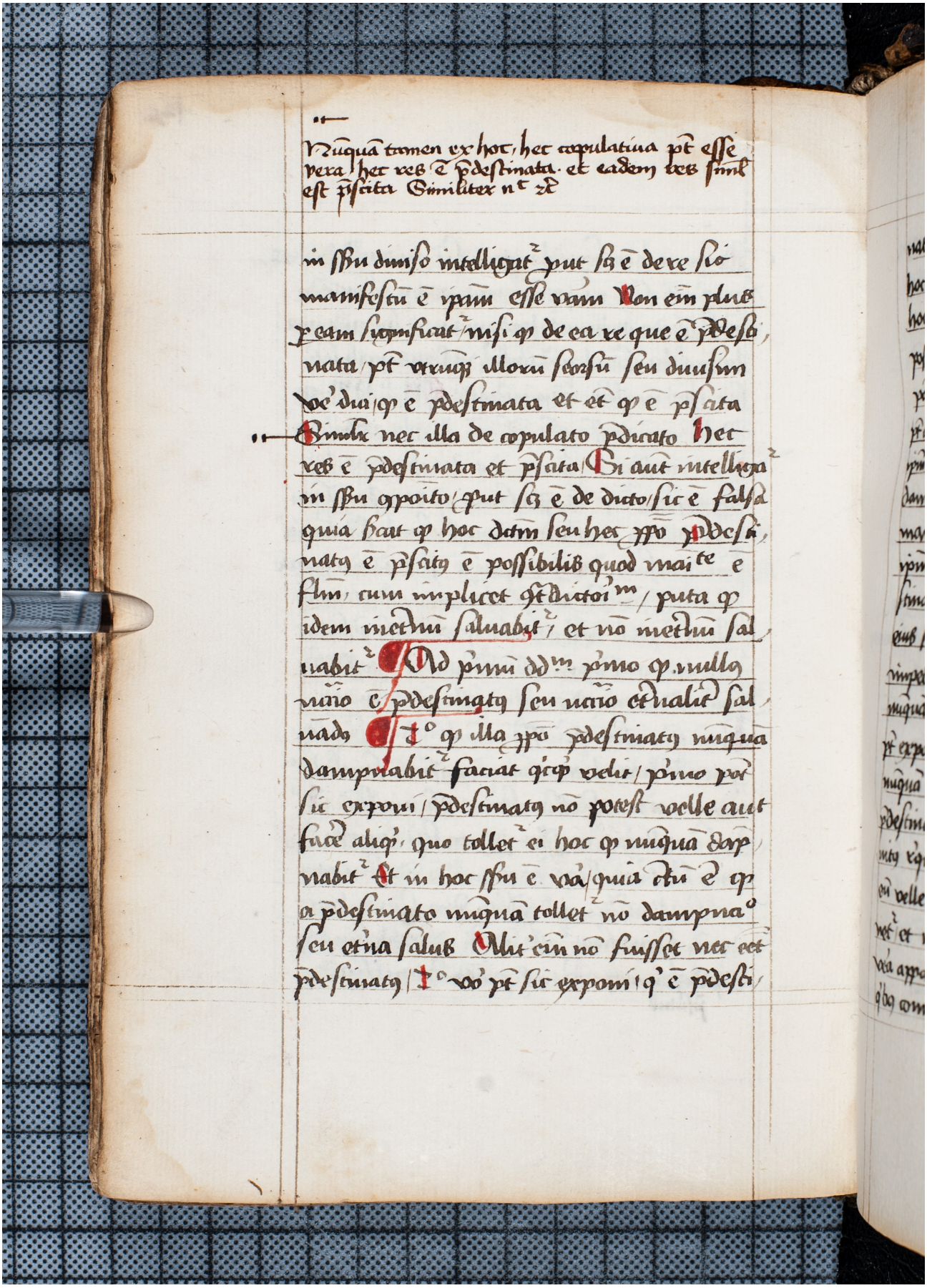

Nunquam tamen ex hoc, hec copulativa pt esse vera hec res e predestinata. et eadem res simul est prescita Similiter nc etc

in sensu diviso intelligatur prout scz e de re sic manifestum e ipam esse veram Non enim plus per eam significatur nisi quod de ea re que e predestinata pt utrumque illorum seorsum seu divisim vere dici quod e predestinata et et quod e prescita Similiter nec illa de copulato predicato Hec res e predestinata et prescita Si aut intelligatur in sensu composito prout scz e de dicto sic e falsa quia sciat quod hoc dictum seu hec propositio predestinatus e prescitus e possibilis quod maiorem e falsum cum implicet contradictorium puta quod idem in eternum salvabitur et non in eternum salvabitur Ad primum dicendum primo quod nullus necessario e predestinatus seu necessario eternaliter salvandus 2° quod illa propositio predestinatus nunquam dampnabitur faciat quicquid velit primo potest sic exponi predestinatus non potest velle aut facere aliquid quo tollet ei hoc quod nunquam dampnabitur Et in hoc sensu e vera quia certum e quod a predestinato nunquam tollet non dampnatio seu eterna salus Aliter enim non fuisset nec esset predestinatus 3° vero pt sic exponi quod e predesti